

hele Tiden under dette Lovforslags Behandling, ogsaa inden det blev til Lov —, at Provinsteatrene ikke kunde taale denne Skat. Jeg skal villig indrømme, at naar der paalægges en Skat, som rører ved et eller andet Erhverv, er det de økonomiske svageste Udøvere af Erhvervet, som lider mest ved det. Derfor var det forholdsvis let at forudse, at Provinsteatrene maaske vilde have vanskeligere ved at bære Skatten end stærkere økonomisk funderede Teatre. Men jeg tror nu ikke trods det ærede Medlems Bemærkninger, at det er Forlystelsesskatten, der i nogen væsentlig Grad er Skyld i Provinsteatrenes økonomiske Dekadence. Denne Dekadence er ikke af ny Dato, og der kan ogsaa paavises bestemte Aarsager til den, som er ganske anderledes kraftigt virkende end Forlystelsesskatten. Thi hvad er dennes Virkning for et Provinsteater? Med de Billetpriser, der er nu, udgør den som Regel 10 à 20 Øre pr. Billet, medens Teatrenes Konkurrenter, Varieteer, Cirkus, Biografteatre o.s.v. har faaet den dobbelte Skat i Forhold til deres Billetpriser. Det maa vi ikke glemme. Der blev taget meget lempeligt paa Teatrene, de fik kun den halve Skat af, hvad de Forlystelsesetablissementer fik, hvis Konkurrence er dem den haardeste. Det viser sig, at Besøget paa Biografteatre og Varieteer ikke er taget videre af. For Biografteatrenes Vedkommende skal det endogsaa være vokset betydeligt, medens det er taget af for Teatrenes Vedkommende. Hvad betyder det? Det betyder en Forandring i Smagsretningen, en Forandring, som jeg er enig med det ærede Medlem i stærkt at beklage. Jeg ser det som — jeg kunde gerne sige — et Barbariets Tegn, den alt overvejende Styrke, hvormed Biografteatrene trænger frem paa den egentlige Teaterkunsts Bekostning. Jeg beklager det dybt, men det er ikke Forlystelsesskattens Skyld, at det er sket. Har Forlystelsesskatten virket i nogen Retning, kan det kun have været i modsat Retning ved at paalægge navnlig Biografteatrene og de andre Etablissementer, jeg nævnedes før, den dobbelte Skat af Teatrene. Desuden er det ikke tilladeligt at drage afgørende Slutninger af et enkelt Aars Erfaringer. Det er klart, at paalægges der en ny Skat, giver det altid et Choc i dem, der skal betale den, og den første rent umiddelbare Virkning af Skatten vil være den, at de siger: Den skulde da Pokker betale, nu søger jeg at fri mig for den paa en eller anden Maade, enten ved at blive borte eller ved at gaa paa en billigere Plads, eller hvad jeg nu

kan gøre. Da der blev lagt Skat paa bajersk Øl, sagde mange Mennesker: Jeg vil drikke skattefrit Øl, jeg vil ikke skatte til Staten for hver Bajer, jeg drikker. Der var nogle, som gjorde det, og af dem var der nogle, som blev ved dermed; men der var mange flere, som blev ked af det og vendte tilbage til deres bajerske Øl, som de var vant til. Et saadant Choc har det naturligvis ogsaa givet i Folk ved Paalæggelsen af Teaterskatten. Det ærede Medlem anførte selv et ganske kuriøst Eksempel paa, hvorledes et saadant Choc kan komme og ret hurtigt fortage sig. Han anførte, at Virkningen for det kongelige Teater havde været, at Abonnementsindtægten var gaaet ned med — jeg tror, det ærede Medlem sagde — 30,000 Kr., men det ærede Medlem føjede kort efter til, at allerede i dette Aar var der ingen Nedgang at spore, idet Abonnementsindtægten var gaaet op til det tidligere. Med andre Ord, det Choc, Teaterskatten havde givet her, var allerede forvundet. Lad os se Tiden an og se, om ikke det Choc, den har givet Provinsteatrene, i nogen Grad forvindes. At de vil vedblive at kæmpe under vanskelige Forhold, og at det desværre er sandsynligt, at en stor Del af dem vil gaa tilbage, kan jeg ikke lukke Øjnene for. Men det er i det væsentlige ikke Teaterskattens Skyld, men skyldes navnlig Biografteatrenes overvældende Konkurrence.

Det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen) dvælede ved Hypotekbanken. Det lod til, at han havde forset sig paa Revisorernes Beretning og derimod forsømt at studere den egentlige Beretning over Hypotekbankens og Tiendebankens Virksomhed; hvis han havde gjort det, vilde han have set, at der virkelig er en Virksomhed. Tiendebanken, som administreres sammen med Hypotekbanken, har et meget betydeligt Arbejde af forskellig Art med Tiendeafløsnings, og endvidere er der den hele Administration baade for Hypotekbankens og Tiendebankens Virksomhed, som sandelig ikke gaar af sig selv. Jeg skal blot erindre om, at Hypotekbanken er Førsteprioritetshaver ved vore Udlaan til Husmændene, og jeg, som ogsaa har lidt med disse Udlaan at gøre, ved, at dette alene kan volde ikke saa lidt Arbejde og ikke saa lidt Bryderi. Det ærede Medlem behøver ikke at frygte for, at de skal slumre helt ind i Hypotekbanken og Tiendebanken, de har deres Gerning at passe. At man ikke i de sidste Par Aar har kunnet optage Laan til en saa gunstig Kurs, at